

ՔԱՐՈՁԽՈՍԱԿԱՆ

Տ. ԱՐՇԱԿ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԽԱՉԱՏՐՅԱՆԻ ՔԱՐՈՁԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ ԾԱՂԿԱԶԱՐԴԻ ՏՈՆԻՆ ՄԱՏՈՒՑՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ (16 մարտի 2008 թ.)

«Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. Ամէն»:

*«Եթէ գիտեիր դու գոնէ յաւուրս յայսմիկ
խաղաղութիւնն Քո, բայց այժմ ծածկեցաւ յերե-
սաց քոց»:*

*«Գոնէ այս օրերին գիտենայիր դու քո խա-
ղաղությունը, բայց այժմ ծածկվեց քո տեսո-
ղությունից»:*

Ղուկ. ԺԹ 42

Քրիստոսի խոսքերն են, սիրելի քույրեր և եղբայրներ, խոսքեր, որոնք բխում էին այլևս արդեն հառաչող հոգուց, վշտացած սրտից ի տես Երուսաղեմի ժողովրդին: Վերջին անգամ էր մուտք գործում Քրիստոս Երուսաղեմ, վերջին անգամ, դրա հա-մար նաև արտաքին բացառիկ շուքով, աշակերտների և ժողովրդի բազմության ցնծա-լի բացականչություններով: Ահա այդ օրն է, որ մենք այսօր միասին մեր սուրբ եկեղե-ցիներում, մեր հավատացյալների բազմությամբ, Վեհափառ Հայրապետի գլխավո-րությամբ տոնախմբում ենք այսօր, տոն, որ մեզանում անվանվում է Ծաղկազարդ ա-նունով: Ծաղկազարդ, քանի որ եկեղեցում գտնվող մեր հավատացյալներից շատերը ձեռքներին ունեն ուռենու ճյուղեր՝ ի նշան իրենց ուրախության, ի նշան հաղթանա-կի: Ու այսպես նաև երկու հազար տարիներ առաջ Քրիստոսին դիմավորեցին Փրկչին հավատացող սրտերը՝ իրենց ձեռքին ունենալով արմավենու, դափնենու ճյուղեր՝ բացականչելով. «Օվսաննա, օրհնություն Դավթի որդուն»:

Այս շքեղ ընդունելությունը, սակայն, ոչնչով չէր ամոքում Քրիստոսի վշտացյալ սիրտը, և Ղուկաս Ավետարանիչն ասում է. «Նա ուրախությամբ մուտք գործեց, սա-կայն երբ տեսավ Երուսաղեմը, լաց եղավ ժողովրդի վրա, լաց եղավ և ասաց. «Գեթ հիմա, ո՛վ ժողովուրդ, ով Իմ ժողովուրդ, գեթ այս պահին, երբ արդեն հասել է երկրա-յին Իմ առաքելության ավարտը, գոնե այս պահին ճանաչեիր քո խաղաղությունը: Մակայն, ավա՛դ, արդեն ուշ է,- շարունակում է Քրիստոս,- որովհետև խաղաղությու-նը ծածկվեց քո աչքերից»:

Տարբեր անձեր տարբեր ժամանակներում եկել են այս աշխարհ, խաղաղության փնտրտուքը դարձրել իրենց առաքելություն և փորձել հագուրդ տալ մարդկանց խա-

ղաղության ձգտումին: Եկել են մարդիկ, ովքեր աննախընթաց ավերածություններով, աննախընթաց կոտորածներով են փորձել աշխարհի վրա հաստատել այդ խաղաղությունը: Սակայն խաղաղությունը ավերածություններով, խաղաղությունը կոտորածներով, խաղաղությունը նախճիրներով չես կարող հաստատել: Խաղաղությունը արդարության պտուղն է, արդարությունը՝ մարդու բնական ձգտումը և բնական զգացումը: Արդարությունը չես կարող հաստատել կռիվներով: Արդարությունը մարդու բնական վիճակն է, յուրաքանչյուրի սպասումների պատասխանը, և այն ժամանակ է խաղաղությունը ժամանում և բնակվում մեր հոգիներում, երբ տեսնում ենք այդ արդարությունը վերականգնված և արդարությունը տիրապետող մեր կյանքից ներս: Շատերն եկան և խաղաղություն վաճառեցին, բայց փողոցներում ու հրապարակներում վաճառվող խաղաղությունը որևէ առնչություն չունի քրիստոնեական խաղաղության հետ: Քրիստոնեական խաղաղության բնակավայրը մարդու հոգին է, իսկ ճշմարտության ճանաչողությունը կարևորագույն դրույթն է խաղաղությունը ընկալելու: Մի մարդ, որ չի ճանաչում ճշմարտությունը, չի կարող խաղաղություն ունենալ: Անորոշությունները, ապագայի մշուշոտությունը որևէ ձևով չեն կարող նպաստել մեր մեջ խաղաղության զգացումի գորացմանը:

Այսօր, սիրելի քույրեր և եղբայրներ, մենք ևս կարոտ ենք խաղաղության, մենք կարոտ ենք ճշմարտության, մենք կարոտ ենք արդարության, մենք կարոտ ենք ապահովության, մենք կարոտ ենք համերաշխության և եղբայրության: Եվ ի՞նչը կարող է հագեցնել մեր այս կարոտը, ի՞նչը կարող է հագեցնել մեր քաղցը և մեր ծարավը: Երբեմն մեր խաղաղության, ապահովության, համերաշխության հագուրդը մենք փորձում ենք հագեցնել փողոցներում, ինքնակոչ փրկիչների կողմից վաճառվող ապրանքներով: Փրկիչներ, ովքեր առաջարկում են մեզ խաղաղություն, փրկիչներ, որոնք մեզ վաճառում են արդարություն, փրկիչներ, որոնք վաճառում են մեզ ապահովություն: Բայց Փրկիչը մեկն էր, և Նա եկավ այդ արդարությունը, այդ խաղաղությունը, այդ ապահովությունը մեզ փոխանցելու ոչ թե բռնությունների ճանապարհով, այլ նախընտրեց Ինքը նահատակվել, քան նահատակել: Նախընտրեց Իր քարոզած ճշմարտության համար Ինքը մեռնել, քան մեռցնել: Եվ իրապես քրիստոնյաներիս համար մեծագույն օրինակ է Քրիստոսի օրինակը: Նա է մեր Փրկիչը, Նա է մեր առաքյալը, Նա է մեր Տերը, Նա է մեր այն ամենը, ինչով կարող ենք մենք հպարտանալ: Եվ Նա ասաց, որ քրիստոնյայի համար շատ ավելի նախընտրելի պիտի լինի այդ արդարության համար, այդ ազատության և խաղաղության համար մեռնել, քան թե մեռցնել: Ավելի մեծ պատիվ, քան ճշմարտության քարոզչության մեջ նահատակությունը, չկա քրիստոնյայի համար: Եվ միայն այդ ճանապարհով է, որ երկու հազար տարիներ շարունակում է բաշխվել քրիստոնեական խաղաղության, արդարության պատգամը ժողովրդին և չի սպառվում: Բազում ամբարներ, բազում սննդամթերքների պաշարներ պարունակող պահեստանոցներ դատարկվել են, սպառվել են, բազում ավազանները ցամաքել են, բայց այն քարոզչությունը, խաղաղության այն պատգամը, արդարության այն պատգամը, որ բերեց Քրիստոս, այսօր չի սպառվում, որովհետև Նա, Ով փոխանցեց մեզ, նահատակվեց, զոհաբերվեց Իր փոխանցած գաղափարների, Իր փոխանցած

արժեքների համար: Եվ այսօր անձեր, ովքեր որ իրենք իրենց կոչել են արդարության, խաղաղության, ազատության ջատագով, պատրա՞ստ են արդյոք նման զոհողության, ուստի պետք է հետևեցնենք, որ սին և ունայն է նրանց քարոզչությունը: Մին և ունայն, որովհետև միակ ճշմարտությունը, միակ իրական ազատությունը բնակվում է մեր ժողովրդի հոգին դարձած այս տաճարի մեջ, այս եկեղեցու մեջ, որը հաստատվեց հենց Իր՝ Միածին Փրկչի ձեռքով: Եվ այդ ազատությունը, այդ արդարությունը ունենալու, խաղաղությունը ունենալու մեջ է, որ մենք իրապես կկարողանանք Քրիստոսին ասել. «Օվսաննա, օրհնություն Քեզ, Դավթի որդի, օրհնություն, որ եկար այսօր, ժամանեցիր մեր բնակարաններից ներս, օրհնություն Քեզ, որ եկար այս սուրբ տաճար, օրհնություն Քեզ, որ վերստին եկար ավելացնելու, հավելելու մեր լավատեսությունը, ներշնչելու մեզ հույս, հավատ և այն ամենը, ինչով որ մենք կարողանալու ենք շարունակել մեր կյանքը»:

Միրելի քույրեր և եղբայրներ, փոխանցում եմ ձեզ ամենայն ուրախությամբ Քրիստոսի գալստյան ողջույնը: Քրիստոս արդեն ժամանել է մեր մեջ, այստեղ է գտնվում: Եվ մենք այսօր՝ Ծաղկազարդի այս նվիրական օրը, չլինի որ լսենք այն խոսքերը, որ հնչեց Հրեաստանում հրեաներին, որ ուշ է արդեն, որովհետև խաղաղությունը ծածկվել է ձեր երեսներից: Բայց այսօր վստահությունը ունենանք, որ մենք այդ խոսքերը չենք լսելու Քրիստոսից, որովհետև մենք տակավին ուշացած չենք, մենք կարող ենք մշտապես փարվել այն խաղաղությանը, որ մեզ բերեց Քրիստոս, փարվել այն ճշմարտությանը, որ մեզ բերեց Քրիստոս, փարվել այն արդարությանը, որ մեզ բերեց Քրիստոս, և Իր միջոցով, Իր կողմից հաստատված այս Սուրբ Եկեղեցու միջոցով կարող է, որ ճանաչենք այդ իրական արժեքները:

Տիրոջ օրհնությունը, խաղաղությունը և ճշմարտությունը մեզ և ամենքիս հետ այժմ և միշտ և հավիտյանս հավիտենից. Ամեն: